

עפ"ת 7474/06/14 - עלי אלחליל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

עפ"ת 7474-06-14 אלחליל נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופט יחיאל ליפשיץ
מערער	עלי אלחליל
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

פסק דין

לפניי ערעור על החלטתו של בית המשפט (כב' השופט גינות) שלא לבטל את פסק דינו מתאריך 14.3.12 שניתן בהיעדר המערער.

למערער נערכה, בתאריך 24.12.11 בשעה 01:50, בדיקת אלכוהול עת נהג ברכבו בכביש 2. בבדיקה עלה כי רמת האלכוהול היתה 360 מיקרוגרם בליטר אויר נשוף. משכך, קיבל המערער, באותו מועד, כתב אישום בצירוף הזמנה לדין לתאריך 14.3.12. כאמור לעיל, המערער לא התייצב למשפטו ולכן הוא הורשע ונדון לקנס בסך 2,500 ₪, פסילה לתקופה של 24 חודשים וכן פסילה על תנאי.

בתאריך 23.2.14 הגיש המערער, לראשונה, בקשה לביטול פסק הדין לעיל במסגרתה טען כי הזימון לעיל היה רשום השפה העברית, בעוד שהוא אינו קורא שפה זו.

נקדים את המאוחר ונציין שעיון בכתב האישום ובהזמנה שנמסרו למערער מייד לאחר בדיקת האלכוהול, מעלה כי הזימון נכתב בשתי שפות - הן עברית והן ערבית (ר' סעיף ג' לזימון).

המערער הוסיף וטען, כי השוטרים שביצעו את הבדיקה לא ערכו אותה בהתאם לנהלים ולא הקפידו כי יחלפו 15 דקות ממועד מעצרו ועד לרגע הבדיקה בפועל. עוד נטען, כי בדיקת המאפיינים היתה חיובית.

בית המשפט קמא דחה את הבקשה וציין כי המערער זומן כדין לדין.

בתאריך 2.3.14 הגיש המערער בקשה חוזרת לביטול פסק הדין. מדובר, למעשה, במחזור של הבקשה הקודמת והשוני

היחיד היה הגשתה באמצעות עורך דין אחר. אפנה בנדון לדף הפקס שצורף, ככל הנראה בטעות, לבקשה שם רשם בא כוחו הראשון של המערער (שהגיש את הבקשה הראשונה), אל בא כוחו השני של המערער (שהגיש את הבקשה השנייה) כר: "מצ"ב בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר. הבקשה מוגשת בשמך שכן בקשה קודמת שהגשתי נדחתה. הבקשה מוגשת עם שינויים קלים מהבקשה הקודמת ובשמך". . .

שלא במפתיע, גם הבקשה השנייה נדחתה.

במסגרת הודעת הערעור חזר המערער על אותן טענות שהועלו במסגרת בקשותיו לביטול פסק הדין - הן לענין אי יכולתו לקרא את הכתוב בשפה העברית והן לענין אי ביצוע נוהל הבדיקה באופן תקין ועל פי הנהלים.

במסגרת הדיון שהתקיים בפני העלטה באת כוח המערער, לראשונה, טענות נוספות לענין הפעלת מכשיר הינשוף והערכים שצוינו בטפסי בדיקות המכשיר בתחילת ובסיום המשמרת הרלוונטית. בנוסף, "הרחיב" המערער את טענותיו, לענין אי יכולתו לקרא, וטען כי הוא אינו מסוגל לקרא גם את השפה הערבית, ולכן, לשיטתו, לא התייצב לדיון.

לאחר הדיון לעיל, סיכמו הצדדים בכתב את טענותיהם.

לאחר שעיינתי ובחנתי את כלל טענות הצדדים סבורני כי אין כל מקום לקבל את הערעור.

טענתו של המערער לענין אי התייצבותו לדיון דינה להידחות. המערער קיבל לידי זימון למועד המשפט. מדובר בזימון שנרשם הן בשפה העברית והן בשפה הערבית. בתחילה, טען המערער כי הוא אינו קורא עברית ורק במהלך הדיון טען כי הוא אינו קורא (גם) את השפה הערבית. מדובר בטענה כבושה שנטענה לראשונה רק במהלך הדיון ובכל אופן, באם המערער אינו יכול לקרא עברית וערבית עולה ספק באם הוא כשיר לנהיגה באופן כללי. אתיחס לסוגיה זו בהמשך.

לענין טענותיו של המערער בנוגע לבדיקת האלכוהול, לא מצאתי בטענותיו ממש. ב"כ המערער הפנתה אותי למסמכים שונים מתיק החקירה מהם עולה כי השוטר שערך את בדיקת הינשוף בתחילת המשמרת (23.12.11 שעה 21:13) רשם, בכתב יד, ערך (בנוגע לרמת האתאנול הסינטטי שבצילינדר מכשיר הינשוף) של 247.44 במקום 347.44. ואולם, עולה בבירור כי מדובר בטעות סופר - ואכן, בסוף המשמרת הערך שנרשם בכתב יד היה 347.44 - כמצוין בטופס של הצילינדר עצמו. לא קיימת אפשרות שהערך לעיל עלה מתחילת המשמרת ועד סופה.

יתר טענותיו של המערער, לענין פרק הזמן שעבר מעיכובו ועד תחילת הבדיקה אינן מקימות חשש לעיוות דין. מדובר בטענות ספקולטיביות במהותן. לא כל טענת הגנה - קל וחומר טענת הגנה ספקולטיבית - מקימה חשש לעיוות דין, שאם לא כן יוכל כל מי שלא התייצב למשפטו להעלות טענות הגנה, סבירות יותר או סבירות פחות, ולטעון לעיוות דין.

אשר על כן, אני מורה על דחיית הערעור.

בנוסף, אני מורה לרשות הרישוי לזמן את המשיב כדי לבדוק את טענתו כי הוא אינו יודע לקרא את השפות העברית והערבית. על פני הדברים, המערער אף אינו מסוגל לקרא אנגלית או שפה אחרת ולכן על רשות הרישוי לבחון את כשירותו לנהוג באופן כללי ולפעול על פי מיטב שיקול דעתה.

לשלוח לצדדים ולרשות הרישוי.

ניתן היום, י"ד אב תשע"ד, 10 אוגוסט 2014, בהעדר הצדדים.